

51, 56, 57, 58; S. N. Dar, *Costumes of India and Pakistan*, Bombay 1982, s. 20, 22, 44, 47, 51, 76, 97, 98, lv. V, VI, X, XI, XX, XXXII; Muhammed Abdülhakîm el-Kâdî, *el-Libâs ve'z-zîne mine's-sünneti'l-mu'tahhara*, Kahire 1409/1989, s. 124 vd.; Amina Okada, *Imperial Mughal Painters* (trc. D. Dusingberre), Paris 1992, s. 36, 37, 42, 176, 177, lv. 37, 42, 205, 207, 213, 222, 234; 1873 Yılında Türkiye'de Halk Giysileri: *Elbise-i Osmaniyye* (trc. Erol Üyepazarıcı), İstanbul 1999, 1. bl., lv. 2, 3, 23; 2. bl., lv. 4; 3. bl., lv. 1, 3, 5, 7, 8, 11, 12, 14, 21, 28, 29, 32, 34, 35, 36, 39, 41; Sevgi Gürtuna, *Osmanlı Kadın Giysisi*, Ankara 1999, s. 12, 98, lv. 23, 85; Sabahattin Türkoğlu, *Tarih Boyunca Anadolu'da Giyim Kuşam*, İstanbul 2002, s. 19, 90, 102, 119, 137, 142, 144, 147, 156, 158, 159; Antipina Klavdia – Köçkünov Aydarbek, *Kırgızların Millî Giysileri*, Ankara 2004, s. 12, 13, lv. 1, 13, 16, 23, 27, 34, 37, 47, 76, 87-91; Muhittin Uysal, *Peygamber Günlerinde Giyim Kuşam ve Süslenme*, Konya 2004, s. 102 vd., 155 vd.; Pakalın, I, 432; II, 152, 476; III, 60, 129, 161; W. Björkman, "Sarı", *İA*, X, 221 vd.; Nebi Bozkurt, "Kavuk", *DİA*, XXV, 71, 72; a.mlf., "Mukaddes Emanetler", a.e., XXXI, 108-111; Abdülkerim Özyayın, "Nizâmiye Medresesi", a.e., XXXIII, 189. NEBİ BOZKURT

□ FIKİH. Kur'ân-ı Kerîm'de sarıla ilgili bir ifade yer almamakla birlikte Bedir Gazvesi'nde müslümanlara 5000 meleğin yardım edeceği bildirilirken meleklerin sıfatı olarak geçen "müsevvim" (belli alâmet konmuş, nişanlı) kelimesinin (Âl-i İmrân 3/125) "sarıklı" anlamında kullanıldığına dair rivayetler bulunmaktadır (Taberî, IV, 83; Süyûtî, *ed-Dürrü'l-mensûr*, II, 309-310). Hadis kaynaklarında ise doğrudan ve dolaylı biçimde sarıktan söz eden birçok rivayet yer almaktadır. Meselâ yer sıcak olduğunda sarık üzerine secde edilebilmesi, ihramlı iken sarık giyilmemesi, abdestte sarık üzerine meshedilmesi bağlamında sarık kelimesi kullanıldığı gibi Hz. Peygamber'in bir defasında minberde hutbe irat ederken siyah sarığının ucunu omuzları arasına sarkıttığı, Mekke fethi günü başında siyah sarık bulunduğu ve Dûmetülcend'e yapılan bir seferde Abdurrahman b. Avf'in başına kendi elleriyle sarık sarıp ucunu sarkıttığı rivayet edilmektedir (Buhârî, "Şalât", 23, "Hac", 21; Müslim, "Tahâret", 81-83, "Hac", 451, 453; Ebû Dâvûd, "Libâs", 25). "Bizimle müşrikler arasındaki fark başlıklar üzerindeki sarıklardır" anlamındaki rivayet ise (Tirmizî, "Libâs", 41) hadis âlimlerince zayıf görülmektedir (Tirmizî, a.y.; Mübârekfûrî, V, 393, 394). İkinci derecede hadis kaynaklarında yer alan Cebrâil'in sarıklı olarak vahiy getirdiği, sarıkla kılınan namazın sarıksız kılınandan yetmiş kat daha faziletli sayıldığı, sarık sarmanın kişinin sabrını arttıracığı, sarığın meleklerin si-

ması ve peygamberlerin sünneti olduğu yolundaki rivayetlerin hemen hepsi hakkında zayıf, metrûk veya mevzû gibi değerlendirmeler yer almıştır (Heysemî, V, 120; Mübârekfûrî, V, 411-414).

Resûl-i Ekrem'in ve sahâbenin sarık sarıldığı bilinmekle beraber sarığın dinî hükmü ve sarıkla namaz kılmanın faziletli konusuna üç farklı yaklaşım bulunmaktadır. Bir kısmının zayıf veya uydurma kabul edildiği yönünde görüşler olsa da rivayetlerin birbirini desteklemesinden ve müslümanların bu yöndeki uygulamasından hareket eden görüşe göre namazda ve namaz dışında sarık sarmak sünnet olup tarih boyunca müslümanların belirgin simgelerinden sayılmıştır. İkinci yaklaşıma göre, Hz. Peygamber'in günlük hayatında sarık sarması geleneğe uymasıyla ilgili bulunsada sarıklı iken namaz kılmanın faziletini belirten rivayetler namazda sarık sarmanın dinen teşvik edildiğini yani sünnet olduğunu göstermektedir. Üçüncü yaklaşım ise sarığı örf, âdet ve iklim şartlarından ortaya çıkmış bir kıyafet şekli olarak görür; bunun İslâm öncesinde de kullanıldığını ve sarık sarmayı teşvik eden hadislerin zayıflığını göz önünde bulundurarak namazda veya namaz dışında sarık takmaya dinî bir değer yüklemenin bir esasa dayanmadığını kabul eder.

İslâm'ın geniş alanlara yayılması ve çevresindeki medeniyetlerle yakın teması sonucunda kılık kıyafette ve bu arada başlık kullanımında değişimler görülmüş, ancak Ortadoğu toplumlarında sarık yaygın bir başlık olarak varlığını korumuştur. Bu konuda dikkat çekici gelişmelerden biri sarığın toplumsal statü belirten özelliğine göre şekil farklılıklarının ortaya çıkması, bir diğeri de sarığı dinî ve millî bir anlam yüklediği için gayri müslimlerin sarıklarına zaman zaman renk veya biçim yönünden müdahale eden düzenlemelelerin yapılmasıdır (Shoshan, XXII [1988], s. 45; *Elr.*, I, 920; ayrıca bk. GİYÂR; GAYRİ MÜSLİM).

BİBLİYOGRAFYA :

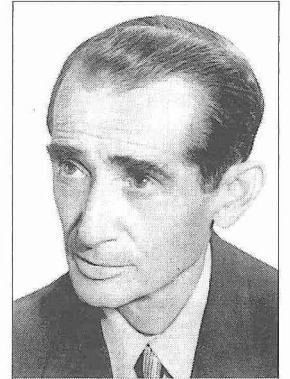
Wensinck, *el-Mu'cem*, "imâme" md.; Taberî, *Câmi'ü'l-beyân*, IV, 83; Ebû'l-Ferec İbnü'l-Cevzî, *el-Mevzû'ât* (nşr. Abdurrahman M. Osman), [basık yeri yok] 1403/1983 (Dârü'l-fikr), s. 45; Heysemî, *Mecma'u'z-zevâ'id*, V, 119-120; İbn Hacer el-Askalânî, *Lisânü'l-Mizân* (nşr. M. Abdurrahman el-Mar'aşlî), Beyrut 1416/1996, III, 224; Süyûtî, *el-Le'âli'l-maşnû'a fi'l-ehâdisi'l-mevzû'a*, Kahire, ts. (el-Mektebetü'l-ticâriyyetü'l-kübrâ), II, 260; a.mlf., *el-Hâvi li'l-fetâvî*, Beyrut, ts. (Dârü'l-kitâbi'l-Arabî), I, 102; a.mlf., *ed-Dürrü'l-mensûr*, Beyrut 1993, II, 309-310; İbn Hacer el-Heytemî, *el-Fetâva'l-kübra'l-fıkhiyye*, Kahire 1357/1938, I, 170; Mübârekfûrî, *Tuhfetü'l-aḥvezi*, Kahire 1384/

1964, V, 393, 394, 410-415; Ali Mazaheri, *Ortaçağda Müslümanların Yaşayışları* (trc. Bahriye Üçok), İstanbul 1972, s. 84-85; M. Abdülaziz Amr, *el-Libâs ve'z-zîne fi's-şer'ati'l-İslâmiyye*, Beyrut 1405/1985, s. 259-262; *İslâm'da Kılık Kıyafet ve Örtünme* (nşr. İslâmî İlimler Araştırma Vakfı), İstanbul 1991, s. 163-168; Muhittin Uysal, *Peygamber Günlerinde Giyim Kuşam ve Süslenme*, İstanbul 2004, s. 102; B. Shoshan, "On Costume and Social History in Medieval Islam", *AAS*, XXII (1988), s. 35-51; Habib Ziyâd, "el-İmâme fi'l-İslâm", *el-Meşriḳ*, XLIII/1, Beyrut 1949, s. 217; W. Björkman, "Sarı", *İA*, X, 221-233; Y. K. Stillman, "Libâs", *EI²* (İng.), V, 732; H. Algar, "Amâma", *Elr.*, I, 919-921. İSMAİL YALÇIN

SARISÖZEN, Muzaffer (1900-1963)

Müzik folklorcusu,
Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu
Yurttan Sesler Korosunun
kurucusu, eğitimci, yazar.

Rûmî 1315 (1900) yılında Sivas'ta dünyaya geldi (bazı belgelerde doğum yılı mahkeme tashihiyle 1319 [1904] olarak geçmektedir). Sarıhatipzâdeler, Sarıhatipsözenzâdeler, Şeyhzâdeler, Saçlı Efendiler diye anılan, yetiştirdiği âlim, şair ve müzikşinaslarla tanınan bir aileye mensuptur. Asıl adı Muzaffereddin Mazhar olup soyadı kanunundan önce Muzaffereddin, Muzaffer Sözen gibi isimleri kullanmıştır. Babası Nakşibendî şeyhi Hüseyin Hüsnü Efendi, annesi Zeliha Hanım'dır. Mekteb-i ibtidâîyi bitirmesinin ardından Sivas Sultânîsi'ne kaydoldu. Sekizinci sınıfta iken Çanakale Savaşına gitmek için okuldan ayrıldı. Döndükten sonra 7 Aralık 1922'de mezun oldu. Bu arada Mekâtib-i ibtidâîyye muallim muavinliği imtihanını vererek Sivas Sanâyi Mektebi'ne muallim yardımcılığına getirildi (18 Kasım 1918). 31 Ağustos 1920'de ikinci defa askerlik yapmak için bu görevinden ayrıldı. Dönüşünde Sivas Muallim Mektebi'ne Türkçe öğretmeni oldu (2 Mart 1921). 1 Mayıs 1923'te Sivas Lisesi'n-

Muzaffer
Sarısözen

Muzaffer Sarısözen, Ahmet Kutsi Tecer (solda) ve Ferruh Arsunal'la birlikte

de mûsiki muallimi olarak görevlendirildi. 31 Ağustos 1927 tarihinde İstanbul Konservatuarı Müdürü Yusuf Ziya Bey'in (Demirci) isteğiyle keman eğitimi almak üzere İstanbul Konservatuarı'na gönderildi. 14 Mart 1929'da konservatuvardan mezun oldu ve Sivas Lisesi'ndeki görevine döndü.

Ahmet Kutsi Tecer'in 1930 yılı Eylülünde Sivas Lisesi'ne tayin edilmesi Sarısözen'in hayatı için yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Sivas'ta maarif müdürlüğü de yapan Tecer'le 1931'de Halk Şairleri Koruma Derneği'ni kurdular. Sarısözen'in umumi kâtiplik görevini üstlendiği bu dernek çatısı altında Türkiye'de ilk defa düzenlenen halk şairleri bayramı (5-8 Kasım 1931) aralarında Âşık Veysel'in de bulunduğu on beş âşığın tanınmasına imkân sağladı. Sivas'ta görev yaptığı okullarda Türkçe ve mûsiki dersleri yanında tarih, coğrafya, tabiat bilgisi ve Fransızca dersleri de veren Muzaffer Sarısözen 19 Ekim 1933 tarihinden itibaren Sivas Lisesi'nde müdür yardımcılığı yaptı.

Sarısözen, 1936 yılında Ankara'ya çağrılarak Ankara Devlet Konservatuarı'nın kuruluş günlerinde planlanan derleme gezilerini gerçekleştirecek heyet üyeleri arasında yer aldı. Atatürk'ün emriyle Mûsiki Muallim Mektebi'nden iki sınıf alınıp Ankara Devlet Konservatuarı'nın kuruluşu gerçekleştirildi. Konservatuarın bünyesindeki müzik arşivinin başına getirildiği halde tayini hemen yapılmayan Sarısözen, Sivas'tan başlatılan ilk derleme gezilerini gerçekleştirecek heyete derleyici sıfatıyla dahil edildi. Türk mûsiki tarihinde Ankara Devlet Konservatuarı Derleme Gezileri olarak anılan ve 1937-1953 yılları arasında sürdürülen bu faaliyet, Dârülelhan'dan sonra Cumhuriyet döneminde yapı-

lan ikinci ve en büyük organizasyondur. Muzaffer Sarısözen, 1 Kasım 1938'de Ankara Mûsiki Muallim Mektebi'nden sağlanan şan öğretmenliği kadrosuyla müzik arşivi şefliğine tayin edildi. Bu sırada yarım hayatına yeni başlayan Ankara Radyosu'nda halk müziği programlarını hazırlayıp sunan Sadi Yaver Ataman'ın 1940'ta ikinci defa askere alınması üzerine yayımdan kaldırılan program Sarısözen'in yönetiminde yeniden başlatıldı. Muzaffer Sarısözen tarafından kurulan, adını bir radyo programından alan ve günümüzde Yurttan Sesler Korosu olarak bilinen Türk halk müziği sanatçı kadrolarının ilk çekirdeği bu süreçte ortaya çıktı. Muzaffer Sarısözen, Ankara Radyosu bünyesindeki bu kadroların benzerlerini 1953'te İzmir'de, 1954'te İstanbul'da oluşturdu. Böylece Türkiye Radyo Kurumu bünyesinde derleme gezilerinde tesbit edilen türküler geleneksel seslendirme prensipleriyle seslendiren sanatçı kadroları Muzaffer Sarısözen'in gayretleriyle kurulmuş oldu. Ömrünün son gününe kadar Ankara Devlet Konservatuarı kadrosunda görev yapan Sarısözen burada folklor arşivi şefliği yanında çeşitli dersler verdi. 4 Ocak 1963 tarihinde Ankara'da öldü ve Cebeci Asrı Mezarlığı'na defnedildi.

Muzaffer Sarısözen, Türkiye Cumhuriyeti'nin kültür-sanat politikası doğrultusunda döneminde bilgilerinden yararlanan başvuru kaynaklarının başında gelmektedir. Kaç türkü derlediği ya da derlenmesine ön ayak olduğu kesin olarak bilin-

memekle beraber bu rakamın ortak derlemelerle birlikte 10.000 civarında bulunduğu söylenebilir. Ayrıca Ankara Devlet Konservatuarı Folklor Arşivi / Müzik Arşivi şefliği adına kaynak kişilerden 1970'li yılların başına kadar özel derlemeler yapıldığı bilinmektedir. Sarısözen, resmî derleme gezileri dışında özel derleme gezileri de gerçekleştirmiş, kendisini ziyarete gelen mahallî sanatçılardan türküler kaydetmiş, özel yöre ve mekânlarda derlemeler yapmıştır. Radyo sanatçılarına öğretmek amacıyla Ankara Devlet Konservatuarı arşivinden 1000'i aşkın usullü ve serbest ritimli ezgi başta olmak üzere kendi özel derlemeleri ve bazı piyasa plaklarından yazdıklarıyla birlikte 2000'e yakın halk müzikisi eserini notaya alan Sarısözen onların profesyonel müzisyenlerce seslendirilmelerine imkân tanımış, bu notaları zaman zaman kitap ve makalelerinde yayımlamıştır. Notaya aldığı türkülerin büyük çoğunluğu 1970 yılından itibaren neşredilmiştir. Sarısözen, konserlerle halk müziğinin yaygınlaşması için büyük çaba göstermiş, bazı sinema film müziklerinde halk müziğini görsel olarak da geniş kitlelere sevdirmiş, öğrencilerinin doldurduğu plaklarda onlara yardım etmiştir.

Sarısözen halk oyunları konusunda da önemli hizmetlerde bulunmuştur. Figüratif / stilistik zenginliğe, türel çeşitliliğe ve kılık kıyafet renkliliğine sahip Türk halk oyunlarının ve bu çerçevede oyun müziklerinin yaşatıldığı yörelerden derlenip arşivlenmesi, yörelerinde koruma altına alın-

Muzaffer Sarısözen, Yurttan Sesler Korosu'nu yönetirken

ması ve yaygınlaştırılması konularında değerli katkılarda bulunmuştur. Yapı ve Kredi Bankası'nın finansörlüğünde 1950'de kurulan Halk Oyunlarını Yaşatma ve Yayıma Tesisi / Vakfı adına İstanbul'da Açık Hava Tiyatrosu'nda 1970'li yılların başına kadar düzenlenen halk oyunları bayramlarının genel organizasyonlarında da katkıları olan Sarısözen, ayrıca oyun ekiplerinin çalıp çıktıkları oyun havalarından kırk kadarını notaya almıştır.

Eserleri. 1. Seçme Köy Türküleri (İstanbul 1941). Birinci bölümde yetmiş üç parçalık küçük hacimli solfej notalarının, ikinci bölümde ülke genelinden seçilmiş türkü notalarının yer aldığı eserin halk müziği geleneğinden yararlanılarak hazırlanmış bol notalı ilk solfej eğitim kitabı olduğu söylenebilir. **2. Yurttan Sesler** (Ankara 1952). Eserde yetmiş bir tanesi vokal ve vokal-enstrümantal, on beş tanesi enstrümantal toplam seksen altı nota vardır. Sarısözen bilhassa müzikal yapının kolayca algılanabilmesine imkân verecek bir yazım biçimini tercih etmiştir. **3. Türk Halk Musikisi Usulleri** (Ankara 1962). Türk halk müziği başvuru kaynaklarının en başında gelen kitap büyük bir kısmı ilk defa yayımlanan orijinal müzik örnekleri, sınıflandırma yöntemleri, analitik düşünce yoğunluğu ve yine ilk defa ortaya konulan bilgiler bakımından büyük bir emek ürünüdür. Eserde vokal, vokal-enstrümantal ve enstrümantal tarzda 142 müzik örneğine yer verilmiştir. Sarısözen'in ayrıca 1935 yılında *Seçme Halaylar* adlı bir denemesinden bahsedilmektedir (Yılmaz, s. 17).

Muzaffer Sarısözen'in *Altay Türkleri Halk Musikisi* (*Altay Halk Türküleri*) adlı henüz yayımlanmamış önemli bir eseri daha vardır. 1955 yılında Doğu Türkistan ve Altaylar'dan Türkiye'ye göç eden Türkistan / Kazak Türkleri ile ikamet ettikleri Sirkeci ve Zeytinburnu göçmen misafirhanelerinde görüşerek derlemeler yapan Sarısözen, onlardan derlediği materyalleri 26 Haziran 1961 tarihinde Ankara Devlet Konservatuarı Kitaplığı'na teslim etmiştir. Sarısözen bu derlemede toplam kırk esere yer vermiştir. Eserin bir kopyası, Kültür ve Turizm Bakanlığı Eğitim ve Araştırma Genel Müdürlüğü Halk Kültürlerini Araştırma ve Geliştirme Şube Müdürlüğü Arşivi'nde bulunmaktadır. Eser hakkında Süleyman Şenel tarafından bir tanıtım yazısı yayımlanmıştır ("Türk Halk Musikisi Konusunda Yayımlanmamış Beş Kitap", *Müteferrika*, sy. 4 [İstanbul 1994], s. 59-69). Sarısözen'in bunun dışında *Top-*

lu Halk Oyunlarından Sivas Halayları adlı basılmamış bir eseri de vardır.

Makaleler-Tebliğler. Muzaffer Sarısözen'in kaleme aldığı araştırma yazıları *Duygu ve Düşünce* (Sivas), *Çorumlu, Ülkü, Güzel Sanatlar, Köy Postası* gibi dergilerde; Ahmet Kutsi (Tecer) imzalı *Sivas Halk Şairleri Bayramı* broşüründe (1932) ve *Ulus* gazetesinde yayımlanmış, derlediği / notaya aldığı türkülerin notaları *Sivas Halk Şairleri Bayramı* broşürüyle (1932) *Radio ve Musiki Ansiklopedisi* adlı dergilerde neşredilmiştir. Hayatta iken yayımlanmamış bazı makaleleri ile daha önce yayımlanmış bir kısım yazıları *Yakutiye, Sivas Folkloru ve Türk Folklor Araştırmaları* gibi dergilerde ve Şerif Baykurt'un *Türkiye'de İlk Halk Oyunları Semineri* adlı kitabında neşredilmiştir (1996).

Muzaffer Sarısözen hakkında üç kitap yayımlanmıştır: Alparslan Ayrıl, *Muzaffer Sarısözen* (Sivas 1995); Niyazi Yılmaz, *Türk Halk Müziğinin Kurucu Hocası Muzaffer Sarısözen* (Ankara 1996); Armağan Coşkun Elçi, *Muzaffer Sarısözen: Hayatı, Eserleri ve Çalışmaları* (Ankara 1997). Ayrıca F. Reyhan Altınay, *Muzaffer Sarısözen'in Hayatı ve Türk Halk Müziğine Katkıları* başlıklı bir yüksek lisans tezi hazırlamıştır (1993, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).

BİBLİYOGRAFYA :

Yusuf Ziya Demirci, *Köy Halk Türküleri*, İstanbul 1938, s. 101, 328-329; a.m.f., "Dünyada İlk Musiki Folklor Hareketleri", *Musiki Ansiklopedisi*, sy. 1, İstanbul 1947, s. 13-14; M. Şakir Ülkütaşır, *Cumhuriyet'te Birlikte Türkiye'de Folklor ve Etnografya Çalışmaları*, Ankara 1973, s. 30-36, 78-83; Niyazi Yılmaz, *Türk Halk Müziğinin Kurucu Hocası Muzaffer Sarısözen*, Ankara 1996; Muzaffer (Sarı)Sözen, "Çok Sesli Müzik ve Bağlamalar", *Güzel Sanatlar*, sy. 2, Ankara 1940, s. 117-124; Rıza Yetişen, "Gezilerden Notlar: Anadolu Folklor Gezileri", *Folklor Postası*, sy. 12, İstanbul 1946, s. 9-10; sy. 13, s. 7; sy. 14, s. 7; sy. 15, s. 10-11; sy. 16, s. 11-13; Vehbi Cem Aşkun, "Halk Musikisi Dünyamızın Kaybı: Muzaffer Sarısözen", *TFA*, sy. 163 (1963), s. 2978-2979; Halil Bedi Yönetken, "Acı Bir Ölüm: Sarısözen'i Kaybettik", a.e., sy. 163 (1963), s. 2979-2981; a.m.f.,

"Sarısözen'in Eserleri Vesilesiyle: Türk Halk Musikisinde Oktav Bölümü", a.e., sy. 165 (1963), s. 3029-3031; a.m.f., "Kitaplar Arasında: Sarısözen'in Son Kitabı Hakkında", a.e., sy. 170 (1963), s. 3169-3172; Sadı Yaver Ataman, "Büyük Acımız Üzerine: Sarısözen'in Arkasından", a.e., sy. 163 (1963), s. 2981-2982; Safa Tangör, "Konservatuvar ve Yurddan Sesler'in Kaybı: Muzaffer Sarısözen (1899-1963)", a.e., sy. 163 (1963), s. 2982-2983; Ahmet Kutsi Tecer, "Yeri Boş Kalan Değer: Sarısözen İçin", a.e., sy. 165 (1963), s. 3034-3036; Nail Tan, "Muzaffer Sarısözen ve Türk Folklorundaki Yeri", *Sivas Folkloru*, sy. 61, Sivas 1978, s. 3-6; Osman Atilla, "Ölümünün 15. Yıldönümünde Sivaslı Folklor Üstadı Muzaffer Sarısözen İçin ...", a.e., sy. 61 (1978), s. 6-7; Mansur Kaymak, "Folklorumuza Gönül Verenler: Muzaffer Sarısözen (1899-4 Ocak 1963)", *Türk Halk Müziği ve Oyunları*, sy. 1, Ankara 1982, s. 6-7; Halük Çağdaş, "Türklerden Bir Vatan ve Rahmetli Sarısözen", *TF*, sy. 46 (1983), s. 20-22; Nida Tüfekçi, "Muzaffer Sarısözen (1898-1963)", *Folklor Halkbilim Dergisi*, sy. 34, İstanbul 1984, s. 3-8; a.m.f., "Türk Halk Müziği", *CDTA*, VI, 1482-1488; Süleyman Şenel, "M. R. Gazimihal'in Tuttuğu Notlardan: Ankara Devlet Konservatuarı'nın Kuruluşu Aşamasında Müzik Adamlarının Görüşleri", *Orkestra Dergisi*, sy. 282, İstanbul 1997, s. 32-45; a.m.f., "Cumhuriyet Dönemi'nde Türk Halk Müziği Araştırmaları", *Folklor / Edebiyat*, sy. 17, Ankara 1999, s. 109-110, 115-118; a.m.f., "Halk Musikisi", *DİA*, XV, 354-358.

SÜLEYMAN ŞENEL

SÂRİK

(السارق)

Görüşmediği bir râviden görüşmüş gibi hadis rivayet eden kimseler (bk. MESRÛK).

SARÎULGAVÂNÎ

(صريع الغواني)

Ebü'l-Velid Müslim b. el-Velid el-Ensârî (ö. 208/823)

Abbâsî dönemi Arap şairi.

140 (757) yılı dolaylarında Küfe'de doğdu. Muhtemelen İran asıllı bir dokumacı olan babası, ashaptan Es'ad b. Zürâre el-Hazrecî'nin âzatlı kölesi idi. Müslim bir

Muzaffer Sarısözen Yurttan Sesler Korosu ile Maresal Tito'nun huzurunda

